

0231. Góry Syjońskie

Gó - ry Sy - on - skie, do - mie wie - cznej chw - -ły,
 Chó - ry A - nio - łów czy - liś - cie wi - dzia - ły,
 Jak ho - wa gwia - zda bie - gła, gdzie Ba - ra - nek,
 Z któ - re - go słoń - ce bie - rze swój za - ra - nek.

2. Wymknął się z tronu z Panią do szopki,
 Gdzie Mu świat cały ściele się pod stopki,
 Cóż Cię uniosło miłości upałem,
 Żeś Swój majestat okrył ludzkim ciałem.
3. Czemuś się stęsknił niebianów kochanie.
 Że dziś z bydłęty obierasz mieszkanie,
 W krainie świata pasterz nędznej trzody,
 Chcesz mieć za braci niewdzięczne narody.
4. Trony zastępów w gwiazdolitem kole,
 Cóż dziś widzicie na ziemskim padole,
 Że wprzód pastuszków, a trzech królów potem,
 Z mirą, kadzidłem, ciągną tu ze złotem.
5. Archaniołowie i Anielskie duchy,
 Co się cieszyacie z ludzi grzesznych skruchy,
 Zapalcie miłość w sercach tego ludu,
 Niech dozna grzesznik miłosierdzia cudu.